

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 609/2025
17.12.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Мирољуба Томића и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због продуженог кривичног дела тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204. став 1. тачка 1. у вези члана 33. и 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Ненада Јовановића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Крушевцу К.бр. 129/23 од 20.08.2024. године и Кв. бр. 489/24 од 14.01.2025. године, у седници већа одржаној дана 17.12.2025. године, већином гласова, донео је:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Ненада Јовановића, поднет против правноснажних решења Основног суда у Крушевцу К.бр. 129/23 од 20.08.2024. године и Кв.бр. 489/24 од 14.01.2025. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Крушевцу К.бр. 129/23 од 20.08.2024. године одбијен је као неоснован захтев за накнаду трошкова кривичног поступка браниоца окривљеног АА – адвоката Ненада Јовановића од 04.06.2024. године, са допуном од 02.08.2024. године.

Решењем Основног суда у Крушевцу Кв.бр. 489/24 од 14.01.2025. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА – адвоката Ненада Јовановића, изјављена против решења Основног суда у Крушевцу К.бр. 129/23 од 20.08.2024. године.

Бранилац окривљеног АА – адвокат Ненад Јовановић поднео је захтев за заштиту законитости само против правноснажног решења Основног суда у Крушевцу Кв.бр. 489/24 од 14.01.2025. године, с тим што из образложења произилази да побија и првостепено решење истог суда К.бр. 129/23 од 20.08.2024. године, због повреде закона из члана 485. став 4. тачка 1) ЗКП у вези одредаба чланова 261. – 268. ЗКП, дакле због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни суд укине побијана решења и предмет

врати Основном суду у Крушевцу на поновно одлучивање или да побијана решења преиначи тако што ће усвојити жалбу браниоца и одлучити о висини трошкова кривичног поступка Основног суда у Крушевцу К.бр. 129/23 од 20.08.2024. године по захтеву за накнаду трошкова од 04.06.2024. године који је допуњен 02.08.2024. године, те да окривљеном призна и трошкове на име састава жалбе против решења о трошковима поступка од 04.09.2024. године у износу од 45.000,00 динара, као и трошкове на име састава захтева за заштиту законитости у износу од 90.000,00 динара.

Врховни суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажних решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцена навода изложених у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован.

Из списка предмета произилази да је правноснажном пресудом Основног суда у Крушевцу К.бр. 129/23 од 14.09.2023. године (која је потврђена пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1. бр. 181/24 од 25.03.2024. године), окривљени АА ослобођен од оптужбе да је извршио продужено кривично дело тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204. став 1. тачка 1. у вези члана 33. и члана 61. КЗ. Истом пресудом, одлучено је да трошкови кривичног поступка који се односе на окривљеног АА падају на терет буџетских средстава.

Након тога, бранилац окривљеног – адвокат Ненад Јовановић, поднео је захтев за накнаду трошкова кривичног поступка у укупном износу од 1.341.000,00 динара, у којем су опредељени трошкови који се односе на награду и нужне издатке браниоца, везано за поступање у предмету Основног суда у Крушевцу К.бр. 129/23 и у поступку по жалби.

Одлучујући о поднетом захтеву за накнаду трошкова кривичног поступка, Основни суд у Крушевцу је правилно поступио када је побијаним решењем захтев браниоца одбио као неоснован, са образложењем да у конкретном случају бранилац није истакао, нити тражио трошкове поступка, а другостепеним решењем је жалба браниоца окривљеног правилно одбијена као неоснована, уз образложење да на главном претресу одржаном дана 14.09.2023. године бранилац у завршној речи није тражио трошкове поступка.

Чланом 262. став 1. ЗКП предвиђено је да ће се у свакој пресуди или решењу које одговара пресуди одлучити ко сноси трошкове кривичног поступка и колико они износе, а ставом 2. истог члана предвиђена је ситуација ако недостају подаци о висини трошкова, када ће посебно решење о висини трошкова донети председник већа или судија појединац када се ти подаци прибаве. Из наведеног јасно произилази да се о обавези накнаде трошкова кривичног поступка мора одлучити пресудом којом се решава о кривици, а што даље значи да суд током трајања кривичног поступка, све до његовог правноснажног окончања мора знати ко и које трошкове потражује да би одлучио о њиховој основаности,

а о висини истих трошкова евентуално може одлучивати и по правноснажном окончању кривичног поступка.

То даље значи да иако ни једном одредбом ЗКП није изричито наведено, а како је изражено и у ставу Врховног суда заузетом на седници Кривичног одељења од 30.05.2025. године, окривљени и бранилац захтев за накнаду трошкова треба да истакну до завршетка главног претреса, а захтев за накнаду трошкова који настану пред судом правног лека у правном леку или до завршетка јавне седнице или претреса, уколико су одржани.

Дакле, како у конкретном случају бранилац окривљеног није истакао захтев за накнаду трошкова до завршетка главног претреса односно није га истакао у завршној речи, а ни у жалбеном поступку то самим тим након овог процесног момента исти више није могао бити истакнут, с обзиром да суд после правноснажног окончања поступка не може одлучивати о обавези накнаде трошкова, сагласно одредби члана 262. ЗКП, па су супротни наводи браниоца окривљеног којима се истиче повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП од стране овога суда оцењени као неосновани.

Са изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, донео одлуку као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.